

חומרי בניין Building Materials

חומרי בניין

תערוכה קבוצתית

עירית אבא

אתי אברג'ל

מיכה אולמן

אשר (שרי) ארנון

דרורה דומיני

יעקב דורצ'ין

יצחק דנציגר

אירית חמו

נחום טבת

סופי יונגרייז

ארז ישראלי

מירית כהן

אביטל כנעני

פנחס עשת

לימור צרור

גבי קלזמר

אנג'לה קליין

דני קרוון

גבי קריכלי

ברק רביץ

יחיאל שמי

יגאל תומרקין

חומרי בניין

תערוכה קבוצתית

מרץ–מאי 2020

אוצרות: טולה עמיר, שלומית ברזיר

עיצוב גרפי: סטודיו לי ותמר

תצלומים: לנה גומון

עריכה ותרגום לאנגלית: איה ברזיר

התקנה והצבה: ולרי בולוטין

אב הבית: עידן כהן

יחסי ציבור: הפלטפורמה לאמנות

המידות נתונות בסנטימטרים, עומק x רוחב x גובה

גלריה

בסיס
לאמנות
ותרבות

בסיס לאמנות ותרבות, רח' המדע 14, הרצליה

חומרי בניין

בביקור מקצועי בבית המשפט בתל אביב, נכנסו כמה אדריכלים לאחד מאולמותיו. היה זה אחר הצהרים, והבניין היה כמעט נטוש. על דוכן השופטים ישבו שניים ועבדו, זה עם החולצה הלבנה, השופט, הרים את עיניו וביקש מהמבקרים להתקרב, אך לא לפני שווידא את מטרת הביקור.

השופט סיפר שהאולם עתיד לעבור שיפוץ בקרוב, שיפוץ שלצערו יהפוך אותו לסினתטי. עוד הדגיש השופט - "מתכננים לא מבינים במה הקירות והספסלים האלה ספוגים".

בית המשפט בתל אביב, שתוכנן על-ידי האדריכלים זאב רכטר, משה זרחי ויעקב רכטר ב-1959 ונחנך ב-1966, הוא בניין מצוין. ההיגיון הפנימי שלו גורס ששימוש בחומר הוא מפתח מהותי להבנה אדריכלית: הקירות הקונסטרוקטיביים בנויים בבטון חשוף, המחיצות הפנימיות עשויות עץ, המדרגות בלשכות השופטים הן מטרצו ירוק, והרצפה הציבורית מטרצו צהוב. רעיונות אלה אינם שגורים באדריכלות עכשווית, והחומרים, בתורם, יותר משהם נגזרים מרעיון אדריכלי מחולל, מוכתבים ברובם על-ידי היזמים משיקולים תועלתניים של עלות ורווח.

למן סככת הבד שעל שפת הים, דרך מרחב מוגן דירתי (ממ"ד) מבטון יצוק עם דלת ותריס ברזל, ועד לאבן שבנפח אחד נוכחת כיחידת בניה ואילו באחר - כחיפוי קיר או כריצוף, החללים שבחיינו הם מגווני חומרים.

שיטות הייצור, העיבוד והיישום של חומרים אלה אף הן שונות ומגוונות; חלקם טבעיים-חצובים, חלקם תעשייתיים-מיוצרים, חלקם מובלים לאתרי הבניה בתפזורת (חול), אחרים משונעים ותוך כדי כך מעובדים (בטון).

בתערוכה, מוצגות עבודות במנעד רחב של חומרי בניין, אינוונטר רב-דורי בתלת-ממד: מחומרים פנים-אמנותיים ועד לחומרים זרים לדיסציפלינה. מרביתם מופיעים כחומרי גלם ומקצתם כרדי-מיידס, כחלק מעבודות מוגמרות או כמודלים וסקיצות לקראת מימוש.

הבחירה בחומר כפשוטו ולא כדימוי או כמטפורה נובעת מרצון לברר האם והיכן החומר מכתیب גבולות, האם המגבלה שהעיבוד כופה הופכת לחלק מעבודת האמנות והאם ריסונו נוכח בה והאם מונוכרומטיות והעדר חושניות חומרית נגזרים (בהשאלה מדיונה של שרה בריטברג-סמל בתמה של "דלות החומר") מהעדפה אתית ואסתטית. ולבסוף, כיצד, אם בכלל, התמורות שהתחוללו באסתטיקה האדריכלית והנדל"נית המקומית, שבה חומר בעל נראות דלה (כבטון בבנייה הברוטליסטית למשל) הופך מפונקציונלי ליוקרתי, תקפות גם לעבודות האמנות.

בעוד שהקמת בניין מחייבת סדר פעולות מדוקדק ומוקפד, שעל תכנונו וביצועו מופקד צוות היררכי גדול של מומחים מתחומים שונים, האמן/ית היחיד/ה הוא/היא בדרך כלל המתכנן/ת וגם הבנאי/ת, היצרן/ית והמבצע/ת של יצירת האמנות. יתרה מכך, אם בבניין החומר הוא חלק ממערך מוכתב מראש של הגיון סטרוקטורלי/הנדסי, כלכלי, פוליטי, אסתטי, חברתי ותרבותי (ודי אם נזכיר בהקשר זה את אתוס בניין הארץ, שיחד עם חומרים כגון בטון ומלט ולבנים, הזין או "הלביש" את הנרטיב הציוני), הרי שבאמנות הוא חופשי לכאורה מטרדות ומאילוצים כלכליים-פוליטיים-חברתיים.

טולה עמיר, שלומית ברזיר

דרורה דומיני, אירית חמו, **פינג פונג**, 2018, בטון
Drora Dominey, Irit Hemmo, **Ping Pong**, 2018, concrete

דרורה דומיני, אירית חמו, **בית בזק**, 2018, בטון
Drora Dominey, Irit Hemmo, **Bezeq Building**, 2018, concrete

סונט הבנינים

יהודה עמיחי

לכתוב, לשתות, למות, וזה הקל.

וכבר אתה פעול, אהוב, כתוב.

עד שעושים אותך: אתה נפעל:

נברא, נשבר, נגמר, נמצא ושוב

עלילותיה מתחזקות כל-כך

עד לפעל: נגן, דבר, שבר.

עולם המעשים בזה יספר:

פעל, שבר, קבץ, בלי חוזר.

אתה מפעיל: האחרים עושים

ושוב מפעל בחלופי נסים,

משגים ומשגח, מלהיב, מלהב.

ורק בסוף אתה חוזר אל עצמך

ומתברר ומתלחש, הכל מחזר,

בהתפעל והתקפל עד שנגמר.

מתוך: יהודה עמיחי | שירים 1948–1962

הוצאת שוקן, ירושלים, תל אביב, 1963

מיכה אולמן, **מרכבה**, 1984, ברזל ויציקת חמרה, אוסף פרטי, תל אביב
Micha Ullman, **Merkava**, 1984, iron and red sand, private collection, Tel Aviv

גבי קריכלי, **ללא כותרת**, 2016, יציקת צמנט, באדיבות האמן וגלריה גבעון, תל אביב
Gabi Kricheli, **Untitled**, 2016, cement casting, courtesy of the artist and Givon Art Gallery, Tel Aviv

<
דני קרואן, **מקום**, 2020, חול וענף עץ
Dani Karavan, **Makom**, 2020, sand and a branch

v
אביטל כנעני, **After Party**, 2014, עץ
Avital Cnaani, **After Party**, 2014, wood

מָלֵט ז' [ערבית: מֵלֵאט; יוונית: maltha] 1°, צֶמֶנֶט, אֲבָקֶת-בִּנְיָן
הַעֲמוּדָה מֵאֲבֵי-סִיד וּמַעֲרָבֶת בְּחֶמְרֵי-דָבֶק שׁוֹנִים בְּיַחַס מְסִים:
גּוֹבְלִים אֶת הַמָּלֵט בָּמִים, וּמַשְׁהוּא מְתִיבֵשׁ הַרְיָהּ מִתְקַשָּׁה
וּמִתְאַבֵּן. 2 [במקרא] טֵיט לְבִנְיָן לְלִבּוֹן לְבָנִים: "קַח בִּידָה אֲבָנִים

נחום טבת, **Some Grounds**, 2007, אקריליק וצבע תעשייתי על עץ
Nahum Tevet, **Some Grounds**, 2007, acrylic and industrial paint on wood

סופי יונגרייז, **שבורה**, 2019, שיש פורטוגלי
Sophie Jungreis, **Broken**, 2019, Portuguese marble

זְכוּכִית ב' [מן זכך ; ארמית: זְכוּכִיתָא, זְגוּגִיתָא ; ערבית: זַג'אג' זכוכית]
חֶמֶר מוֹצֵק שְׁקוּף וְשֶׁבִיר, עָשׂוּי חוֹל מְעֻרָּב בְּסוּדָה, אֲשֶׁלֶּג וַחֲמָרִים
אַחֲרִים, שְׁנַתְרַכְּבוּ זֶה בְּזֶה בַּחֵם גְּבוּהָ. הַזְכוּכִית מְשַׁמֶּשֶׁת לְשִׁמּוֹת
לְחִלּוֹנוֹת, לְכָלִי מֵאֵכֶל וּמִשְׁקָה – כּוֹסוֹת, גְּבִיעִים, צִנְצָנוֹת,
בְּקִבּוּקִים וְכִדּוּמָה. בִּימֵי־קֶדֶם הָיְתָה הַזְכוּכִית יְקָרָה מְאֹד:
"לֹא־יַעֲרֹכְנָה זֶהָב וְזְכוּכִית, וּתְמוֹרֶתָה כְּלִי־פֶז" (איוב כח יז).
"בְּרֵאשׁוֹנָה הָיוּ מְשַׁקִּין בְּבֵית הָאָבֶל – עֲשִׂירִים בְּזְכוּכִית לְבָנָה
וְעֲנִיִּים בְּזְכוּכִית צְבוּעָה" (מועד קטן כו.). "וּמִהָרָא אֶל זְכוּכִית
חִלּוּגוֹ" (ביאליק, והיה כי יארכו). – [זְכוּכִית־, זְכוּכִיּוֹת]

אתי אברג'ל, **סל חתוך**, אובייקט מתוך סדרה, 2014-2017, סל פלסטיק, גבס, כבל מתיחה
Etti Abergel, **Slashed Shopping Basket**, object from a series, 2014-2017, plastic shopping basket, plaster, stay cable

א. **חול** ז' [ארמית: חולא] גִּרְגָּרִים קִטְנִים שֶׁל אֲבָנִים, שֶׁחֶק סְלָעִים:
“כָּבֵד אָבֶן וְנָטַל הַחֹל, וְכַעַס אֹיִל כָּבֵד מְשֻׁנֶּהֶם” (משלי כו ג).
“חול הַדֵּק... חול הַגָּס” (חולין ו ז). “בֵּין חֹלֹת הַמְּדַבֵּר הַצֹּהֲבִים”
(ביאליק, מתי מדבר). אֲדַמֵּת חול. – [חול-, חולות]

עיריית אבא, **כלי ירוקה**, 2009, פורצלן, פייפר קליי צבעוני בעבודת אובניים וזילוף, פיגמנט, זיגוג וחריטה

Irit Abba, **Green Vessel**, 2009, porcelain, colorful paper clay thrown on potter's wheel, pigment spraying, glazing and incision

יעקב דורצ'ין, **ללא כותרת**, ברזל, באדיבות גלריה גורדון, תל אביב
Yaacov Dorchin, **Untitled**, iron, courtesy of Gordon Gallery, Tel Aviv

טִיחַ ז' [מן א-טוח, טח] תַּעֲרֹכֶת שֶׁל טֵיט, חֹמֶר, מָלֵט, סִיד
וְכִדּוּמָה לְצִפּוּי קִירוֹת: "אֵיִה הַטִּיחַ אֲשֶׁר טָחָתָם?" (יחזקאל יג יב). —
"וּבִידָדָה תִּמְשֹׁשׁ עַל הַגְּדֵרוֹת... וְעַל גִּבֵּי טִיחַ הַכְּתָלִים" (ביאליק,
בעיר ההריגה). — [טִיחַ-]

פנחס עשת, **ללא כותרת**, 1969, ברונזה בציפוי ניקל, אוסף פרטי, תל אביב
Pinchas Eshet, **Untitled**, 1969, nickel plated bronze, private collection, Tel Aviv

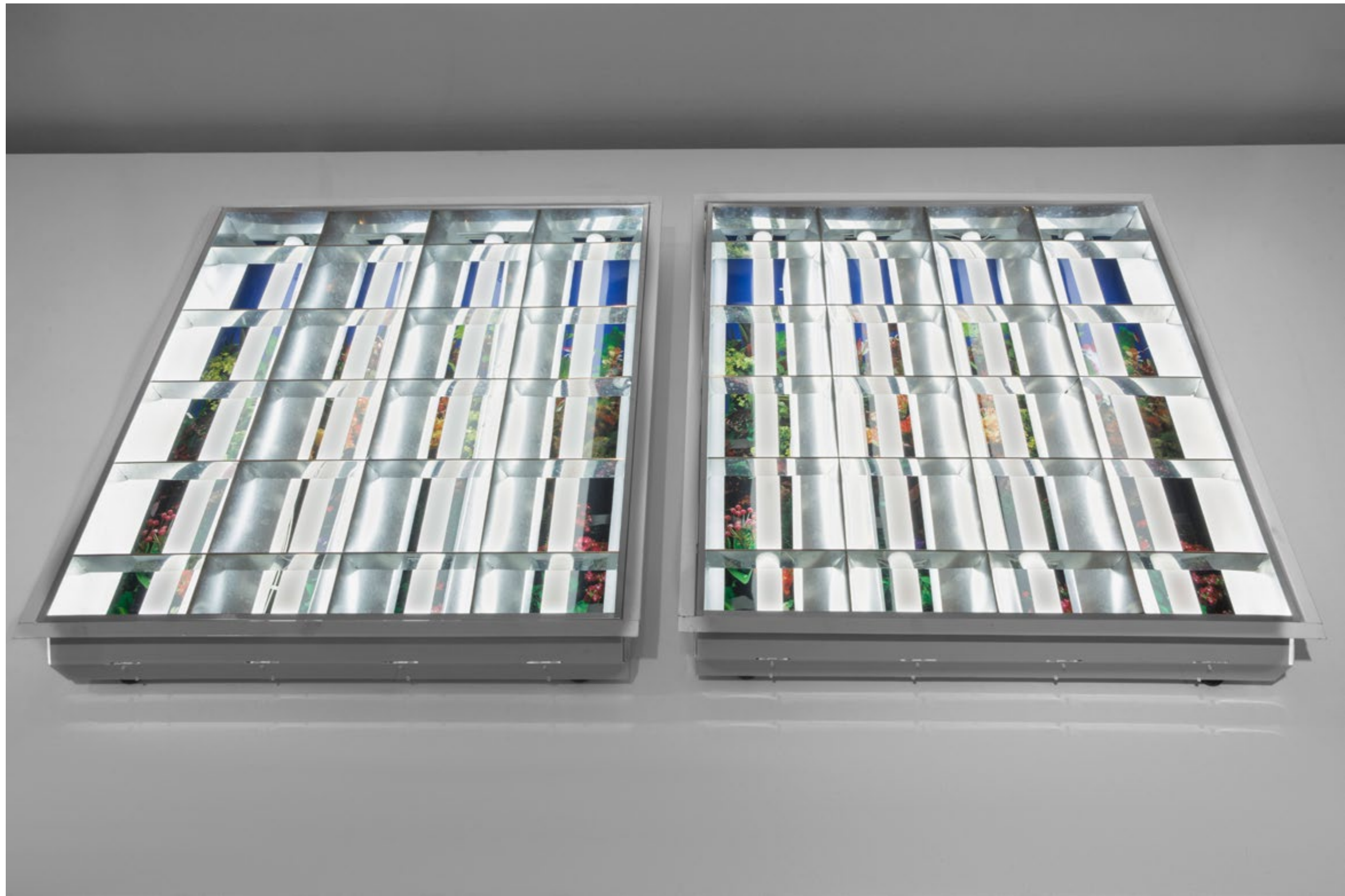

א. גִּיר ז' [ארמית: גִּיר, גִּירָא; ערבית: גִּיר] 1, סֵלַע עָשִׂיר בְּפַחְמַת
 סִידָן שְׁאֶפְשֶׁר לְהַפִּיק מִמֶּנּוּ סִיד חִי: "כְּאַבְנֵי גֵר מְנַפְצוֹת" (ישעיה
 כז ט). הָהָרִים בְּיִשְׂרָאֵל רַבִּם הָרֵי גִיר. 2°, קֶרְטוֹן. חֹמֶר סִידִי
 לָבֶן וְרֹף הַמְשִׁמֵּשׁ לְכַתִּיבָה עַל לוח וְכְדוּמָה. 3°, כְּנוֹי לְנוֹזֵל
 הַלָּבֶן, כְּעֵין קֶצֶף, הָעוֹלָה עַל הַשְּׁמָרִים בֵּינָן (תוספתא מנחות ט יא). —
 [גִּיר־, גִּירִים, גִּירִי־]

מירית כהן, **ללא כותרת**, מתוך הסדרה "כלים שבורים", 1975, זכוכית וחוט ברזל, אוסף דן אהרוני, תל אביב
 Mirit Cohen, **Untitled**, from the "Broken Vessels" series, 1975, glass and iron wire, Dan Aharoni collection, Tel Aviv

צָבַע ז' [מן א. צבע, צָבַע; ארמית: צָבָא; ערבית: צָבַע'] 1, גֶּוֹן,
הַרְשֵׁם הַמִּיחָד שֶׁמֶרְאָהוּ הַחִיצוֹנִי שֶׁל כָּל שֵׁטַח יוֹצֵר בְּעֵינָיו לְפִי
קֶרְנֵי הָאוֹר שֶׁהוּא מַחְזִיר אוֹ סוֹפֵג – אָדָם, לֶבֶן, כָּחַל, שָׁחֹר
וְכִיּוֹצֵא בָּזֶה: צָבַע בְּהִיר. צָבַע חוּם. צָבַע אָדָם. "צָבַע רִקְמָתִים"
(שופטים ה ל). "וְצָבַע עַל כָּל מַפָּה וּמַפָּה כְּצָבַע שֶׁל אֲבָנִים טוֹבוֹת"
(במדבר רבה ב). 2*, הַחֲמֹר הַמְשֻׁמֵּשׁ לְצָבִיעָה: "אֵין לוֹ לֹא בְּכֶסֶת
אֶשְׁתּוּ... וְלֹא בְּצָבַע שֶׁצָּבַעַן לְשֹׁמֵן" (ערכין ו ה). "וַחֲרִיעַ הוּא הַצָּבַע
שֶׁצּוֹבֵעִין בוֹ הַבְּגָדִים" (רמב"ם, שחיטה ז יז). צָבַעֵי־מִים. צָבַעֵי־שֹׁמֵן.
[צָבַע־, צָבָעִים, צָבַעֵי־]

ברק רביץ, **ללא כותרת**, 2009, גוף תאורה פרבולי פלורסנטי, פוסטר, באדיבות האמן וגלריה דביר, תל אביב
Barak Ravitz, **Untitled**, 2009, parabolic fluorescent light fixture, poster, courtesy of the artist and Dvir Gallery, Tel Aviv

גבי קלזמר, **המבט מזרחה**, 2018-2019, רדיד אלומיניום, ניילון נצמד, בסיסי עץ, באדיבות האמן וגלריה גבעון, תל אביב
Gabi Klasmer, **Looking Eastward**, 2018-19, aluminum foil, plastic wrap, wooden bases, courtesy of the artist and Givon Art Gallery, Tel Aviv

עֵץ ז' [אוגרית: עז; אכדית: isu; ארמית: אָע; ערבית: ע'צה] 1, אֵילָן, צֶמַח רַב־שָׁנָתִי מִשְׁרִישׁ עֵמֶק בְּאֶדְמָה, בַּעַל גֹּזַע וְעֲנָפִים מְרֻבִּים: "וְהָיָה כָּעֵץ שְׁתוּל עַל־מַיִם" (ירמיה יז ח). "יַעַר צוֹמַח עֲצִים" (קהלת ב ו). "הָיוּ כוֹרְתִין עֲצִים לַעֲשׂוֹת פֶּחֱמִין" (שבת קל.). עֲצֵי פָרִי. עֵץ מִצֵּל. 2, הַחֹמֶר שֶׁמִּמֶּנּוּ עֲשׂוּיִים הַגֹּזַע וְהָעֲנָפִים שֶׁל הָאֵילָן: "אֲרוֹן עֵץ" (דברים י א). כָּלִי־עֵץ. דֶּלֶת־עֵץ. 3, גִּזִּיר, גֹּזַע שֶׁל אֵילָן גָּזוּר לַחֲתִיכוֹת שׁוֹנוֹת: "הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֲצִים" (בראשית כב ז). "בְּאֶפֶס עֲצִים תִּכְבֶּה־אֵשׁ" (משלי כו כ). עֲצֵי־הַסֶּקֶה. 4, יָדִית: "וְעֵץ חֲנִיתוֹ כַּמָּגוֹר אֲרָגִים" (שמואל ב כא יט). – [עֵץ־, עֲצוֹ; עֲצִים, עֲצִי־, עֲצִיו, עֲצִיהֶם]

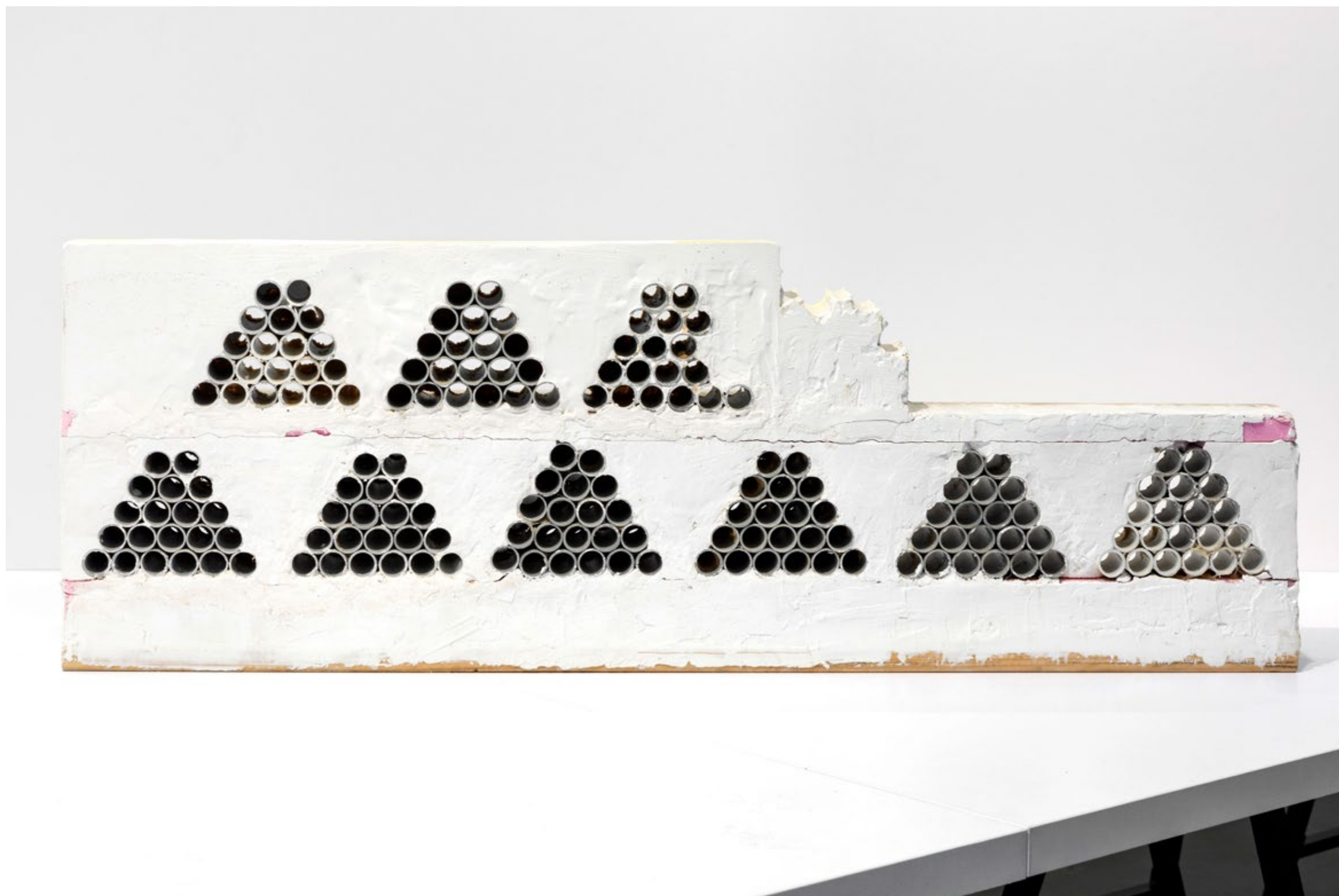

לימור צרור, **שולחן עבודה**, 2020, יציקת זפת על עץ מלמין
Limor Tsrar, **Workbench**, 2020, tar poured on melamine wood

א. **אור** ז' [אוגריתית: אר; אכדית: ūru; ארמית: אור] 1, **האָנרָגִיָּה**
הקֹרֶנֶת בְּצוֹרֶת גִּלִּים אֶלְקָטְרוֹמֶגְנֵטִיִּים וּמַעוֹרָרֶת אֶת חוֹשֶׁ-הָרְאָיָה
(הַעֵיִן) שֶׁל כָּל חַי לְרֹאוֹת אֶת הָעֲצָמִים הַשּׁוֹנִים: "וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים
בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ" (בראשית א ד). "בִּיתְרוֹן הָאֹר מִן-הַחֹשֶׁךְ"
(קהלת ב יג). 2, מְקוֹר הָאֹר, מָאוֹר: "לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדִלִים... אֶת
הַשֶּׁמֶשׁ... אֶת הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים" (תהלים קלו ז-ט). 3, סֶמֶל וְכַנּוּי
לְכָל דָּבָר חַיּוּבִי, מְזֻהָר, מְהֻנָּה: "אֹר הַחַיִּים" (תהלים נו יד).
"אֹר שֶׁל-שְׁלוֹם, אֹר שֶׁל-חֶסֶד, טֹהַר נֶפֶשׁ" (ביאליק, מכתב קטן).
"אֹר הָאֱמוּנָה" (עגנון, אלו טו). – [אור-, אוֹרִים, אוֹרִי-, גַּם אוֹרוֹת]

אשר (שרי) ארנון, **Roundabout Middy**, 2020, עבודת וידיאו-סאונד
Asher (Sheri) Arnon, **Roundabout Middy**, 2020, sound-video work

דרורה דומיני, אירית חמו, **קיר מזרחי**, 2018, גבס, חול, פלסטיק
 Drora Dominey, Irit Hemmo, **Eastern Wall**, 2018, plaster, sand, plastic

אנג'לה קליין, **ללא כותרת**, מתוך: "Linea Alba", 2003, צבע אקריליק
Angela Klein, **Untitled**, from: "Linea Alba", 2003, acrylic paint

זָפֶת נ' [ארמית: זִפְתָּא; ערבית: זֶפֶת] 1, חֲמֶר שְׁחֹר וְדָבִיק הַנֶּעֱשֶׂה
מִשְׁרָף שֶׁל עֲצִים, מַעֲטָרֶן וְעוֹד; הַזֶּפֶת מְשַׁמֶּשֶׁת לְמַרְיַחַת דְּפָנוֹת
שֶׁל סְפִינוֹת, לְצִפּוֹי גָּנוֹת, צִירֵי אוֹפָנִים, כְּבִישִׁים וְכְדוּמָה: "וַתִּקַּח-לוֹ
תֵּבֶת גָּמָא וַתַּחֲמֶרָה בַּחֲמֶר וּבַזֶּפֶת" (שְׁמוֹת ב ג). "וְנִהְפְּכוּ נַחֲלִיהָ לְזֶפֶת,
וַעֲפָרָה לְגַפְרִית וְהִיתָה אֶרֶצָה לְזֶפֶת בַּעֲרָה" (ישעיה לד ט). "נוֹגֵעַ
בַּזֶּפֶת תִּדְבֵּק יָדוֹ, וְחוֹבֵר אֶל לֵץ יִלְמַד דְּרָכָיו" (בן-סִירָא יג א).
"חֲמֶר מִבְּפָנִים וּזֶפֶת מִבַּחוּץ" (סוֹטָה יב.). "נָהָר גָּדוֹל וְשֹׁחַר
כֶּזֶפֶת" (ביאליק, מגילת ה.). 2 ° [בלשון-הדיבור, בהשפעת הערבית] כְּנוֹי
לְמַשְׁהוֹ גָּרוֹעַ וּמְקַלְקֵל, רַעוּמָר, בִּישׁ: "לַעֲזָאִיל, – אָמַר דָּוִד – זֶפֶת
מִזֶּפֶת! " (יִזְהָר, צִקְלָג 72). – [זֶפֶת-]

יחיאל שמי, **דגם 1**, 1996, עץ, ברזל, באדיבות אטליה שמי, כברי
Yehiel Shemi, **Model 1**, 1996, wood, iron, courtesy of Atelier Shemi, Kibbutz Cabri

יחיאל שמי, **עץ וברזל**, 1999, באדיבות אטליה שמי, כברי
Yehiel Shemi, **Wood and Iron**, 1999, courtesy of Atelier Shemi, Kibbutz Cabri

חֲצֵץ ז' [ארמית: חֲצָצָא; ערבית: חֲצֵאת] אֲבָנִים מְנַפְצוֹת, שְׁבָרֵי
אֲבָנִים: הַחֲצֵץ מְשַׁמֵּשׁ לְסִלִּילַת דְּרָכִים וְכַבִּישִׁים; וּבִתְעֹרְבַת
שֶׁל מָלֵט, חוֹל וְמִים – לְהִתְקַנֵּת בְּטוֹן לְבִנְיָן: "וְרִגְלֵי טַחְנָה אֲבָנֵי
הַחֲצֵץ" (ביאליק, מגילת ו). "הַחֲצָצִים שֶׁבְּצֵד מְרַצֶּפֶת בֵּית-הַנְּתִיבוֹת"
(ברנר, א 217). "וַיִּשְׁתַּעֲשַׂע חָרֶשׁ לְבָדוֹ בַּחֲצֵצֵי הַנַּחַל" (ביאליק,
מגילת ה). "יֵשׁ אֲבָנֵי חֶפֶץ... דְּבִקוֹת בַּעֲפָר וְעַם חֲצֵצֵי אֶבֶן
בְּלוּטוֹת" (כהן, שירים תפז). "בְּכַפּוֹת יָדַי אֶטְאֵטָא אֶת הַחֲצָצִים
שֶׁלֹּא יִדְקִירוּ בְּבִשְׂרָךְ" (יזהר, צקלג 656). – [חֲצֵץ-, חֲצָצִים, חֲצֵצִי-]
– הַגְּרִיס בַּחֲצֵץ שְׁנֵי (איכה ג טז), [במליצה], עֲנֵה וְדַכָּא אוֹתוֹ.

ברק רביץ, **Random 3 (Georgian)**, 2009-2020, אריחי תקרה אקוסטית, אלומיניום, באדיבות האמן וגלריה דביר, תל אביב
Barak Ravitz, **Random 3 (Georgian)**, 2009-20, acoustic ceiling tiles, aluminum, courtesy of the artist and Dvir Gallery, Tel Aviv

א. **בַּד ז' 1**, אָריג שֶׁל פִּשְׁתִּים: "וּמִכְנָסֵי-בַד יִהְיוּ עַל-בָּשָׂרוֹ"
(ויקרא טז ד). "הַפֶּהֱן הַיָּשִׁישׁ לְבוּשׁ הַבָּדִים" (ביאליק, מגילת ו). 2°, שֵׁם
כּוֹלֵל לְאַרְיָגִים לְמִינֵיהֶם: סוּחַר בָּדִים. 3°, מֶרְקַע, מָסָךְ לְהַקְרִינָה
תְּמוּנֹת שֶׁל קוֹלָנוּעַ אוֹ שֶׁל פִּנְס־קָסֶם וְכדוּמָה: עַל הַבַּד הָעֵלָה
סָרֵט מְעִנִּין. בִּימוֹת וּבָדִים. – [בַּד־, בָּדִים, בָּדִי־]

יגאל תומרקין, **ללא כותרת**, שנות השבעים, אבן חול, אוסף דן אהרוני, תל אביב
Yigal Tumarkin, **Untitled**, the 1970s, sandstone, Dan Aharoni collection, Tel Aviv

שֵׁשׁ ז' [צורת־משנה: ב. שֵׁשׁ; אכדית: šassu; ארמית: שִׁשְׂא] אֶבֶן־גִּיר
גְּבִישִׁית, לְבָנָה אוֹ צִבְעוֹנִית, הַמְשַׁמֶּשֶׁת לְפָסוּל וּלְבִנְיָן – לְמַדְרָגוֹת,
לְמַרְצָפוֹת, לְמַצְבוֹת, לְאַנְדֵּרְטוֹת וְכְדוֹמָה: "וְאַבְנֵי שֵׁשׁ לְרֹב"
(דברי הימים א כט ב). "וְטַבָּלָא שֶׁל שֵׁשׁ וְטַבַּעַת הָיְתָה קְבוּעָה בָּהּ"
(סוטה ב ב). "אַבְנֵי שֵׁשׁ טָהוֹר" (חגיגה יד:). מַצָּבֶת שֵׁשׁ. – [שֵׁשׁ־,
שֵׁשִׁים, שֵׁשִׁי־]

<

אתי אברג'ל, **עגלה**, 2018, עגלת קניות, יציקת גבס

Etti Abergel, **Cart**, 2018, shopping cart, plaster casting

Building Materials

During a professional visit to Tel Aviv Courthouse, several architects entered one of its halls. It was in the afternoon and the building was almost deserted. Two men were sitting on the judge's bench and working, the one wearing a white shirt, the judge, raised his eyes and, after inquiring as to the reason for their visit, asked the visitors to approach the bench.

The judge informed them that the hall is about to undergo renovation, a renovation which, to his chagrin, would transform it into a synthetic entity. "Planners don't realize with what these walls and benches are saturated" – he added emphatically.

The Tel Aviv Courthouse, was designed by architects Zeev Rechter, Moshe Zarchi, and Yaakov Rechter in 1959 and was inaugurated in 1966. The inner logic of this excellent building is premised on the notion that an essential key for architectural understanding lies in the use one makes of building materials; thus, its structural walls are made of raw concrete, the inner partitions – of wood, the stairs at the judges' chambers – of green terrazzo, and the floor of the public areas – of yellow terrazzo. These ideas do not prevail in contemporary architecture, where rather than generative architectural thought, it is entrepreneurs who mostly choose the materials to be used out of utilitarian considerations of costs and profits.

From the beach parasol, through the residential secure space (MAMAD) with its reinforced concrete walls and steel door and window, to a stone, which is present in different spaces as building, cladding or/and paving material, ours are multi-material spaces. The methods of production, processing and application of these materials are also variegated; some are natural-quarried materials, some are industrial products, some are brought to construction sites in bulk (sand), others are processed as they are being transported (concrete).

The works shown in the exhibition are made of a wide range of building materials representing multigenerational, three-dimensional inventory: from inner artistic materials to materials alien to the field. Most appear as raw materials and others as readymades, as part of finished works, or as preparatory models and sketches.

The choice of material as such, rather than as a simile or a metaphor, derives from the wish to find out whether and where materials set boundaries, whether the limitations enforced by their processing become part of the artwork and are present in it, and whether monochromatism and lack of material sensuality represent (as suggested by Sarah Breitberg-Semel's theory of "the Want of Matter") an ethic and aesthetic preference. And finally, how, if at all, the change undergone by local architectural and real estate aesthetics, in which the choice of seemingly impoverished material (such as raw concrete) turns it from functional to prestigious one, also applies to works of art. Whereas constructing a building involves meticulously and carefully defined order of actions, planned and performed by large hierarchical team of various specialists, an artist is usually the sole planner and creator, builder and executor of a work of art. Furthermore, if the material is part of predetermined structural/engineering, economic, political, aesthetic, social and cultural (suffice to mention, in this context, the Zionist ethos of building a homeland) logic, in art it is free, as it were, from such economic-political-social considerations and constraints.

Tula Amir, Shlomit Breuer

Building Materials

Group Exhibition
March-May 2020

Curators: Tula Amir, Shlomit Breuer
Graphic Design: Lee & Tamar Studio
Photographs: Lena Gomon
Translation and Copyediting: Aya Breuer
Installation of works: Valery Bolotin
Janitor: Idan Cohen
Public Relations: The Art Platform

Dimensions are given in centimeters, height x width x depth

GALLERY

BASIS
for ART
& CULTURE

Basis for Art & Culture 14 Hamada St., Herzliya

Building Materials

Group Exhibition

- Irit Abba
- Etti Abergel
- Asher (Sheri) Arnon
- Avital Cnaani
- Mirit Cohen
- Yitzhak Danziger
- Drora Dominey
- Yaacov Dorchin
- Pinchas Eshet
- Irit Hemmo
- Erez Israeli
- Sophie Jungreis
- Dani Karavan
- Gabi Klasmer
- Angela Klein
- Gabi Krichelli
- Barak Ravitz
- Yehiel Shemi
- Nahum Tevet
- Limor Tsrer
- Yigal Tumarkin
- Micha Ullman